

egészségügyi állapotok és nap-nap után tör-
ténnek újabb megbetegedések, — a hivatalos
jelentés szerint a kolera már mulófélben van.
Sőt a zentai emberek kéreken tagadják, hogy
Zentán kolera volna.

Szemből ezekkel az állításokkal kedden
este Szabó Klára napszámos asszony és
Kovács Istvánné betegedtek meg koleragya-
nus tünetek között. Már haldoklanak is.

Egy zentai telefonjelentés szerint kedden
és szerdán öt újabb megbetegedés történt.
Szóval ilyenformán szűnik meg a kolerajár-
vány Zentán. Érdekes, hogy Szegedről is ér-
deklődtek a zentai kolerajárvány miatt, a
zentai rendőrség megnyugtatta a szegedi ha-
tóságot és így Szeged város is elintéztetnek
vélt az óvintézkedéseket.

SZINHÁZ, MŰVÉSZET

Színházi műsor.

Csütörtökön: Papa, vigjáték. (Páros $\frac{2}{3}$)
Pénteken: Sargaliliom. (Páratlan $\frac{2}{3}$)
Szombat délután: Basa bácsi mesedélutánja. Fél-
helyárakkal — Este: Élő halott. (Páratlan $\frac{2}{3}$)
Vasárnap délután: Aranyember, színmű. Félhely-
árakkal — Este: Ezredapja. (Páratlan $\frac{1}{3}$)
Hétfőn: Macbeth, tragédia. (Páros $\frac{2}{3}$)
Kedden: Kegyelmes ur, bohózat. (Bemutató elő-
adás, páratlan $\frac{1}{3}$)
Szerdán: Kegyelmes ur, bohózat. (Páros $\frac{2}{3}$)
Csütörtökön: Házi tücsök, opera. (Páratlan $\frac{2}{3}$)
Pénteken: Szép Heléna, operett. (Páros $\frac{1}{3}$)
Szombaton: Szép Heléna, operett. (Páratlan $\frac{2}{3}$)
Vasárnap délután: Nagy diákok, színmű.

A színész ruhái.

Irta Varsányi Irén.

Sohol, semmiféle pályán nincs annyi fer-
deség, annyi szembeszökő hiba, mint épen a
színészetnél. És még sincs egyetlen pálya
sem, ahol az emberek oly kevésbé törődnek
egymással, mint épen itt, ahol oly kevés az
igazi művészlélek, az intelligens elme, hogy
igazán megférhetnének egy gyékényen. Pe-
dig mint minden téren, úgy a színészetnél
is eljön az idő, amikor össze kell fogniok az
embereknek, hogy félretéve kenyéririgysé-
get, személyi kérdéseket, együtt küzdjenek
a közös célért: helyzetük javításáért és az-
ért, hogy a színi pályát megtisztítsák a sok
salaktól és attól a sokat emlegetett „kere-
setág“-tól, amely meghuzódik és vigan bur-
janzik a színészet cégére alatt.

Ugy látszik, Berlinben már el is érkezett
az utolsó óra. A színésznők ruhaszámlái kö-
rül támadt kavargás. Előrelátható volt az,
hogy egyszer ki fog élesedni annyira ez a
kérdés, hogy ily következményeket von
maga után. Mert hisz ezen fordul meg min-
den. Emiatt járnak a színésznők mindig az
örvény szélén — hacsak már nem híres,
nagy fizetéses színésznők, sokszor még ezek
is — és emiatt bukik is legtöbbje bele a
mélységbe. Pedig a berlini viszonyokat össze
sem lehet hasonlítani a budapestiekkel. Ott a
színésznők sokkal egyszerűbben öltözköd-
nek, mint ahogy a közönség is egyszerűbb
a budapestinél. Ott egy tolettet többször is
fölvehet a színésznő. Budapesten a színész-
nőnek nemcsak hogy lépést kell tartania a
divattal, hanem meg is kell előznie. Neki kell
bemutatni a szabóművészet legújabb reme-
keit, amelyeket az ugynevezett „művészár-
ban“ készítenek. Ez a művészár állítólag ol-
csóbb, de valójában sokkal drágább a ren-
desnél. Mert a színésznőnek sem ideje, sem
türelme ahhoz, hogy óraszáma alkudozzék,
számítanak hát, amennyit akarnak. Ha az-
tán egyszer fölvevett egy 300—400 forintos
ruhát: ellökheti. Nemcsak társnői nézik le,
ha másodszor, harmadszor látják benne, ha-
nem bizony-bizony a direktorok sem szíve-
sen látják. Mit szólna a hölgyközönség? A
budapesti asszonyok, akik ma igazán hallat-
lan fényűzést fejtenek ki, akik úgy mennek
a színházba, mint az udvari bálókra és ugy-
szólván megkövetelik a színésznőktől, hogy

modellül szolgáljanak nekik? Párisban szín-
tén a színésznők mutatják be a divatot. Igen
ám, de nekik ingyen szállítják a divatru-
házak a toletteket, mert tudják, hogy az a
reklám, amit egy színésznő csinál nekik,
megfizethetetlen. Bezzeg a budapesti szí-
nésznőnek nemcsak a „ruhapénzt“ emészt
föl a gázsiból a tolettészámla, hanem sok-
szor alig marad fönn valami a sok ide-oda
fizetgetés után. De ha még van miből fizetni,
csak hagyján. De mikor nincs. Mit csinálja-
nak azok, akiknek fizetése cipőre sem elég?
Kövessék a jó tanácsot, amit egyik direktor
adott a nyugtalankodó színésznőnek ebben a
kérdésben: „Hogyan, maga a fizetéséből
akar megélni?“

Abból. Mert ha nem abból akar megélni,
nem megy színésznőnek. Elvégre egyszer
meg kell változnia a mai helyzetnek, amely
csak addig van így, míg a színésznők akar-
ják. A ruha ép olyan szerszáma a színész-
nőnek, mint akár a kovácsnak a kalapács,
az asztalosnak a gyalu, az írónak a toll. És
csak épen a színésznő legyen az, aki maga
fizeti meg a mesterséghez szükséges eszkö-
zöket? Miért?

Óriási erkölcsi következményei lennének
annak, ha a direktorok fizetnék a ruhaszámlá-
kat. Természetesen a színésznő izlése, ki-
vánsága szerint készülnének akkor is a toi-
lettek, mondjuk egy meghatározott összegben
belül. És ez ép úgy vonatkoznék az első-
rangú, mint a segédszínésznőkre. Sőt még
azokra is, akiket ma egyenesen arra a célra
szerződtenek, hogy öltözzenek, hogy a
„névtelen, de fényesen öltözött grófné“ sze-
repét betöltsék, persze nem a gázsiból. Meg-
szűnnék a versenyzés és ha valakinek tet-
szenék, akkor is a maga jószántából tulci-
tálni mindenkit fényűzésben, nem volna háta-
mögött az aranyhíd: „Muszáj volt.“

Meg aztán ha nem volnának meg a szem-
képrázató külső eszközök, akkor elkövet-
keznék az az idő is, hogy a színésznőknek
művészetet, tehetséget is kellene színpadra
vinni tolettén kívül... Lehetetlen azt itt
felsorolni, ami minden ez új rendszerből kö-
vetkeznék. De hol van ez még mitőlünk? Mi-
kor lesz nálunk száz színésznő, aki összeáll
az első szóra, aki félretéve mindent, kézen-
fogva halad egy közös cél felé?

* Magyar Ede a Műcsarnokban. Nem

sok vidéki építő művészt ért az a kitüntetés,
ami Magyar Edét, a zseniális szegedi épi-
tést érte azzal, hogy az Országos Magyar
Képzőművészeti Egyesület jubiláris kiállítá-
sára fölkioldott tervrajzait a zsüri elfogadta
és a kiállított tervek közé sorozta. A kiállít-
ás szombaton nyílik meg József főherceg
jelenlétében. Magyar Ede elfogadott terve a
Szegedi Gazdasági és Iparbank homlokzatá-
nak a terve. Művészi kivitelű alkotás, amit a
műcsarnok szigorú zsürije is honorált. Ma-
gyar Ede terve az egyetlen építészeti rajz,
amelyet vidékről elfogadtak.

* A Dugonics-Társaság felolvasó
ülése. A Dugonics-Társaság december
17-én vasárnap délután négy órakor a város-
háza közgyűlési termében felolvasó ülést
tart, amelynek műsora a következő: A gyer-
mek-védelem különös tekintettel Szegedre.
Irta Turcsányi Imre dr igazgató főorvos, ven-
dég. Költemények. Irta és felolvassa Wag-
ner Károly dr a „Ma“ szerkesztője, vendég.
Kialvó lángok. Rajz írta és felolvassa Cserzy
Mihály (Homok) r. tag. A földrengésről. Ér-
tekezés, írta és felolvassa Hogyor József fő-
gimnáziumi tanár, vendég.

* Shakespeare-színház. A londoni
Shakespeare-színház, amelynek alapító ké-
születeiről annyi szó esett néhány évvel eze-
lőtt, egész komolyan megvalósulóban van.
Nemrég egy nagylelkű adományozó 840.000

koronát ajánlott föl a színház céljaira és má-
sok is kisebb-nagyobb összegekkel járultak
az alapítás költségeihez. A színházalapító bi-
zottság a minap már nagyjában a szerveze-
tét is megállapította a jövőbeli színház-
nak. E szerint egy nagy ellenőrző-bizottság
viseli gondját a színháznak. A bizottságba öt
tagot küld az állam, egyet-egyet London
városa, London megyéje, a nagyobb angol
egyetemek és akadémiák, továbbá mindazok
az angol városok, amelyek az alapítás költ-
ségéhez hozzájárultak. A nagy bizottság ki-
sebb bizottságot választ ki magából és ez
nevezi ki az igazgatót meg az irodalmi ta-
nácsadót. Az érdekes színház céljait külön-
ben ezekben határozta meg az előkelő bizott-
ság: 1. Shakespeare valamennyi drámáját
állandóan műsoron tartani; 2. Főleleveníteni
mindazt, ami az angol klasszikus drámákból
életképes; 3. Érdemes modern drámákat
megmenteni attól, hogy feledésbe merülje-
nek; 4. A modern drámát új darabok előadá-
sával fejleszteni; 5. A külföldi régi és mo-
dern drámairodalom remekeinek bemutatása.

* Színészet Vásárhelyen. Könyves
Jenő starrioneja három nap után Hódmező-
vásárhelyen működik. A társulat kiváló erők-
ből van összeállítva és a hódmezővásárhelyi
közönség estéről-estére megtölti a Fekete
sas nagyszínházát. Könyves Jenő a kiváló drá-
mai színész és modern izlésű direktor, való-
ban kulturmissziót teljesít, mikor az ország
nagy magyar városait felkeresi társulatával.
A műsor szinte kizárólagosan klasszikusok-
ból kerül ki, melyet csak itt-ott tarkítanak
szellemes, könnyed, de mindig irodalmilag
nívós vigjátékok vagy bohózatok. Szint, ele-
venséget, érdeklődést, hangulatot visz min-
denfelé magával ez a kis művészlélekű trupp;
és jóleső érzés látni, hogy mint kavargja fel
egy-egy ilyen színházest, a nagy magyar
városok szomorúan jellemző, lomha csend-
jét, érdektelenségét. Tegnap este Móricz
Zsigmond: A falu című darabját játszották.
Kedves, meleg tónus, nagyszerű összjáték,
becsületes szereptudás és szokatlan művészi
megértés azok, melyek jellegzetessé tették a
vasárnapi estét. Egyebekben a szegedi tár-
sulatnak igen sok tagja volt Könyves Je-
nőnél, de fájdalom már elfelejtették, amit
tőle tanultak. Könyves társulatának erőssé-
gei: Könyvesné, Jelen Rózsi, Lugosi Jenőné,
Kovács L. u. u., Kovácsné, Hercer, Lugosi,
Kallós, Szepesi. (d. s.)

* Leonid Andrejew legújabb regénye.
Leonid Andrejew hosszú szünet után hátat
fordított a drámának és újból regényíráshoz
fogott. Befejezte már legújabb regényét,
amely januárban fog megjelenni, „Sascha
Schigulew“ címen. A regény gazdag az erős
drámai hatásokban és a gyönyörű lélekmeg-
festésben. Az esemény a néhány év előtt le-
zajlott orosz forradalomban történik és hőse,
igazi nevén Sascha Pogodin 1905-ben, mint
gimnazista fiatal pajtásaiból rablóbandát
szervezett és a „Vadtestvérek“ társasága szá-
mos büntényt és gyilkosságot követett el. Ap-
ja tábornok volt s a fiú igen rokonszenves, meg-
nyerő egyéniség volt. Ezt az esetet használta
föl alapul Leonid Andrejew és az így is szen-
zációs történet mesteri keze alatt természet-
esen teljesen átalakul és egybekapcsolódik
a forradalmárok történetével.

Oroszország nem akarja Perzsiát. Pé-
tervárról jelentik: A Rossia című félhivata-
los lap keddi száma cikket közölt Perzsia
helyzetéről. Oroszország — írja többek között
a Rossia — nem akarja Perzsia nyakára erő-
szakolni régi uralkodóját, akivel nem törö-
dik és a sorsára bizza. Oroszországnak nin-
csen szándékában rést ütni Perzsia felosz-
thatatlanságán és függetlenségén és csapatait
nyomban visszavonja, mielőtt alattvalói vé-
delmére emelt kívánságai teljesülnek.